

MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Advies van 18 april 2002

**over het ontwerp van decreet houdende instemming met de
Euromediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand
wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun
lidstaten enerzijds, en de Arabische Republiek Egypte anderzijds,
de bijlagen, de protocollen en de slotakte, ondertekend in
Luxemburg op 25 juni 2001**

Aan Dhr. Paul Van Grembergen

Vlaams Minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en
Buitenlands Beleid

Kreupelenstraat 2

1000 Brussel

Datum: 18 april 2002
Uw ref. BB/MUL/EU+EGY/01.1
Ref. 03.04/k2/2002/0320
Betreft: **briefadvies over het ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Arabische Republiek Egypte anderzijds, de bijlagen, de protocollen en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2001**

Mijnheer De Minister,

De adviesvraag vanwege uw Administratie Buitenlands Beleid Binnen Europa, de dato 8 april 2001, hebben we in goede orde ontvangen, m.n. op 11 april. De adviesvraag betreft het ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Arabische Republiek Egypte anderzijds, de bijlagen, de protocollen en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2001. Het gaat om een zgn. “gemengd” verdrag, t.t.z. het is gebaseerd op bevoegdheden van de federale overheid, van de gewesten én van de gemeenschappen. Nadat alle wetgevende lichamen, waaronder dus ook het Vlaams Parlement, dit Verdrag aldus goedgekeurd zullen hebben, kan het door de Federale Overheid worden geratificeerd. Het is met het oog op dit goedkeuringsdecreet dat dit advies gevraagd wordt. De geboden adviestermin bedraagt tien werkdagen. Met dit briefadvies gaan we daarom kort in op de geboden materie.

In voorliggend Verdrag worden de bestaande banden tussen de EG en hun Lidstaten enerzijds en Egypte anderzijds nauwer aangehaald, en wordt er een basis gelegd voor wederkerigheid en partnerschap. Egypte wordt bestempeld als misschien wel het meest toonaangevende Arabische land, met zijn 65 miljoen inwoners en drie megasteden. In 1999 groeide de economie er met 6%, in 2000 met 4,9%. Pijnpunten in de Egyptische economie zijn de tekorten op de handelsbalans en op de betalingsbalans, evenals de buitenlandse schuld. Vlaanderen voert voor ong. € 275 miljoen uit naar Egypte; in de eerste helft van 2001 steeg deze export alweer met 5%. De toelichting besluit: *“Voor de Vlaamse exporteurs biedt Egypte heel wat mogelijkheden, niet in het minst door zijn grote markt en de centrale ligging van het land als uitvalsbasis naar de rest van de Arabische wereld. Voor de toekomst zijn infrastructuur, verzekering, ITT, milieu en toerisme veelbelovende sectoren.”*

In de eerste plaats gaat de MiNa-Raad er van uit dat een dergelijk Verdrag en soortgelijke verdragen waarschijnlijk hun voorlopers kennen in andere bilaterale verdragen die de afgelopen jaren gesloten werden door het federale België of door het Vlaams Gewest. Deze verdragen hebben ongetwijfeld geleid tot bepaalde realisaties op het terrein – wat in het geval

van Egypte moge blijken uit de cijfers inzake de handelsbalans en de export. Het is daarom volgens de MiNa-Raad nodig dat bij het sluiten van een nieuw verdrag geëvalueerd zou worden wat de milieugevolgen waren van de eerder bewerkstelligde realisaties, zodanig dat daar lessen uit kunnen getrokken worden bij het sluiten en uitvoeren van het nieuwe verdrag.

Op zich lijkt het positief dat er zich in het geval van Egypte heel wat kansen aanbieden voor de Vlaamse exporteurs, en het Verdrag zal hier ongetwijfeld een bevorderend effect op hebben. Tegelijk stelt de MiNa-Raad – ook verwijzend naar de *World Summit on Sustainable Development* in augustus – dat het Vlaamse gewest niet alleen belust moet zijn op exportkansen, maar ook ethische verplichtingen heeft ten aanzien van landen in ontwikkeling. Het is goed dat door dit type verdragen een kader geboden wordt om ook hierop in te spelen. De MiNa-Raad beveelt dan ook aan om hiervan gebruik te maken. Op milieukundig vlak heeft de samenwerking met name tot doel “*het voorkomen van de aantasting van het milieu, het terugdringen van verontreiniging en het rationeel gebruik van energiebronnen, ten einde duurzame ontwikkeling te waarborgen*” (artikel 44, 1”). Als specifieke samenwerkingsgebieden worden opgesomd: (de bestrijding van) woestijnvorming, waterkwaliteit van de Middellandse Zee, waterbeheer, energiebeheer, afvalbeheer, (het tegengaan van) verzilting, kustzonebeheer, veiligheid van industriële installaties, duurzame landbouw en NME (artikel 44, 2°); De MiNa-Raad vindt dat deze bepalingen geen dode letter mogen blijven: het moet mogelijk zijn om door samenwerking op een zinvolle manier een bijdrage te leveren aan de oplossing van milieuproblemen die zich in de Egyptische Republiek aandienen.

De MiNa-Raad merkt wel op dat dit milieuartikel onderdeel uitmaakt van titel V “*Economische samenwerking*”, en op die manier nevensgeschikt is aan allerlei andere vormen van samenwerking, m.n. op het vlak van technologie, industrie, landbouw, vervoer, toerisme, energie, enz. De MiNa-Raad vindt dit een goede zaak, maar doet opmerken dat aan vele van deze andere samenwerkingsvormen ook milieuaspecten verbonden kunnen zijn. De MiNa-Raad beveelt aan om er, bij het tot stand komen van concrete samenwerkingsverbanden en -projecten, op te waken dat gestreefd zou worden naar een goede milieukwaliteit en dat het gebruik van de milieukundig best beschikbare technologieën aangemoedigd zou worden. Bij belangrijke projecten moeten de milieueffecten bovendien getoetst worden via een MER.

In de hoop U met dit briefadvies van dienst te zijn, verblijf ik,

Met de meeste hoogachting,

Prof. dr. R.F. Verheyen

Voorzitter MiNa-Raad

Kliniekstraat 25, 4de verdieping

B – 1070 Brussel (Anderlecht)